

Forfatter: Torfæus, Thormod

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1691-04-20)

Citation: Torfæus, Thormod: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1691-04-20)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 135. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000039.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TORFÆUS TIL ARNE MAGNUSSON. [Stangeland] 20. april 1691. AM. 283, fol., bl. 160—61. Ásg. Jónssons hånd.

Brevet af 28/3 afsendtes dagen før påske. Nu skriver T. påny uden at have modtaget brev fra A. M. Samtidig skriver han til oversekretær Moth om fri-korrespondancen og om, hvorledes han skal forholde sig overfor tilbud fra den i Sverig levende Islænder Guðmundur Ólafsson om udveksling af oldnordiske tekster; T. vil dog ikke overlade ham noget af væsenlig betydning. Har af et kgl. patent set, at det gamle Grønland skal opsøges. T. håber, at man vil følge den anvisning, som han for nogle år siden har indgivet. Gentager forskellige forespørgsler og anmodninger.

Thil Arna Magnussonar alf sama dato [20/4 1691]. Charissime amice!

Þad jeg schrifade aff 28. martii kom fyrst aff affangadag firir pascha med tollaranum og commerc directeur Jorgen Thor Mohlen aff Bergen. Nu schrifade jeg ennu obersecretere Mouth thil um correspondentzen, enn þad gengur allt yfir mitt forstand, at þer munid liffa, vera heilbrigdur og eche eingang svara mer uppa þad breff, og hvort forhaabning er um correspondencen, sem jeg þad ydur skrifa mer thil med posten; let ydur og sia, hvad jeg schrifade honum thil um ydur. Sendist og her innann i, hvad jeg nu schrifade um sama post¹; nu fae þer anleding at tala med hann, effter þvi jeg sende honum, þo vids. 136commerc raad Thor Mohlen, copie aff breffve, sem Svía Gvendur schrifade mer thil, og mitt svar i gen, sem þer komid thil at translatera firir hann¹. Gvendur schrifadi mer thil firir morgum arum sidan um correspondentzen, og svarade jeg lika sem nu, at hann villde lata mig vita, hvad þeir hefði, let hann og vita, hvad jeg hefði; nu begierer hann jeg schule lata hann fa þetta, og bydur mer þetta i mot, og þo þad se mitt eigit, þori þo echert i þvi at giore utan consentz, og þad radlagde commercraad mer, þvi vær lifum i vanscheligmum tidum. Nu þychist jeg eche haffa fordeel aff þessu, eff eigi² Bergs abota historia um Olaff Tryggvason hefur meir enn adrar og uphaff er til aff Oddi munk, lika copie aff þvi gamla Eddu exemplari, og sem hann seiger þar alltid mikid uppgraffist, at vita hvad þad er. Nu veit jeg Mout spyr ydur um þetta; þa svarid þer honum, sem satt er, at þad hann begierer, vill einginn eiga, og þad jeg angieff at haffa, vil jeg vera aff med, og ur kongsens bokum vil eg lata hann fa allar liga sogur, enn echert sem er til gagns; enn jeg schal echi trua þar finnist mikid hia þeim, sem þeir kunne at geffa firir þetta. Jeg fornem hann Gvendur er genginn fra ydur og meinar hann fai her meir, nu væri þad vel jeg kynne at locha ut þad þer vitid þar er at fa, þvi sama er, hvor ochar þad fær, þad schal communicerast. Med capitain Michel, sem jeg heyre flytie hingat up, vænti jeg svar upa alla hlute fra ydur, enn nu schrifade jeg Mouth thil um þad breff aff Orcadum transporte, at mætte uppsækia i archivis, jeg undra þer haffid aldri svarad mer þar upa. Jeg see aff kongl. patentz, at gamla Grønland eige at upsiglast; firir nochrum arum sidan gaff jeg inn thil hans forslag þar um, og þar um erindra eg hann nu um, at elf þeir geinge þar elfter, væri formoding, at landet findist. Latid mig vita, hvort correspondentzit affslæst, hvad um Orcades framfer, hvornen fer um contractina eda minnar konu testament, sem nu seinast sende ydur; og hvert þer feingiud neina forstreckning eda hastuga eda öngva befordring, latid mig og vita. Gude se loff, hun yfer vann þann siukdom. Jeg man eche, hvort jeg setti bland annarra loca, sem observerast eiga i Orcadibus, ad innfæra allt þad Arild Hvitfeld pag. 889, editione in folio, talar um legationer fra Christianos. 137primo til Carl d. 7. i Frankarike at transigera i mellem sig og kong Jacob i Schotland um Sudureyiar og Manneyiar, sem jeg hefi gleimt at innfæra, og vill þo allt infæra. Hvorche latid þer mig vita um tollsins forpachting her i Norge eda neitt annad, enda haffi þer nog at gera, enn her er alldri fridur. Þar sem þer hafid nochud anslag um condition her uppi, þa consulerit commercraad, hann fær alltid kunnschap och lætur ydur vita, eff nochud verdur lidugt; þad tekur nu til at deyiast, Mag. Ditlev i Bergen er död, og Her Mogens paa Haus¹ etc.